הראשון בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
ובערבי נחל ושמחתם לפני יהוה אלהיכם שבעת
ימים וחגותם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה
חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו
בסכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל
ישבו בסכות למען ידעו דרתיכם כי בסכות
הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ
מצרים אני יהוה אלהיכם וידבר משה את
מועדי יהוה אל בני ישראל ויאמר
יהוה אל משה לאמר צו את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן
מערב עד בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם
לדרתיכם על המנרה הטהרה יערך את הנרת
לפני יהוה תמיד ולקחת סלת ואפית
אתה שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה
האחת ושמת אותם שתים מערכת שש המערכת
על השלחן הטהר לפני יהוה ונתת על המערכת
לבנה זכה והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה
ביום השבת ביום השבת יערכנו לפני יהוה תמיד
מאת בני ישראל ברית עולם והיתה לאהרן ולבניו
ואכלהו במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו
מאשי יהוה חק עולם ויצא בן אשה
הישראלית והוא בן איש מצרי בתוך בני ישראל
ויצו במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי

ותסמון לכון ביומא קדמאה פירי
אילנא יתריזין לולבין והדסין
וערבין דנחל ותחדון קדם יי אלהכון
שבעא יומין ותחגון יתיה חגא
קדם יי שבעא יומין בשתא קים עלם
לדריכון ביריחא שבעתא יומין תיתבון
במטליא תתבון שבעא יומין כל
יציבא בישראל יתבון במטליא
דיל דיתבון דריכון אני במטלית
עני אותיבית ית בני ישראל
מאפק ותי יתהון מארעא דמצרים
אנא יי אלהכון ומליל משה ית
סדר מועדיא דיי ואליפונון לבני
ישראל ומליל פקודית
בני ישראל ויסבון לך משח זיתא
דכיא כתישא לאנהרא לאדלקא
בוציניא תדירא מבראי לפרכתא
דסהדותא בטישכן זמנא יסדר
יתיה אהרן מרמשא עד צפרא
קדם יי תדירא קים עלם לדריכון
על מנרתא דכיתא יסדר ית בוצינא
קדם יי תדירא ותסב סלתא
ותיפי יתה תרתא עשרי גריצן תרין
עשרונין תהי הביתא גרי עבתא חדא
ותשוי יתהין תרין סדרין שית סדרא
על כתורא דכיא קדם יי ותתן
על סדריא לבונתא דכיתא ותהי
ללחם לאדכרתה קרבנא קדם יי
ביומא דשבתא ביומא דשבתא
יסדרינה קדם יי תדירא מן בני
ישראל קים עלם ותהי לאהרן
ולבניהי ויכלנה באתר קדיש
אלי קדש קדשין הוא לה מקרבניא
דיי קים עלם ונפק ברא אתתא
בת ישראל והוא ברגבר מצרי בגו
בני ישראל ונצו בהון תרתיהון
ברא אתתא בת ישראל ונבדא בר
ישראל

פרי עץ הדר שם שטעם
עצ כפרן הדר מיוחן
ושטה לשטה וחדה ו
יוחרוב: פרכתת הוחיס
חסרון לוג טיוה אולן
יחחת ועגן עגן עבות
שעמון כעבותות
הלולים וחבלים וזה ו
הדס טעטוי מין הלולה
היזדרח זה יזירדן
בשוי לרמת יחת הנרים
היזדרח להוציאו יזרב
השיים שלון הלולד
ותחוטה עשר בעלמן
לחייבן בסוכה
כבוצנה:
כי בסוכות הושבתי
כ עני סבר: ען יחת
בני ישל זו פרשתויע
ויעות הנרות ופרשת
ויחסה הבנה לא נטוה
אולן עד סדר מלאכת
המשכן לפרש יערך
הנגרת וקן משמע
ויוחסה סופו לינוות
יות כמי ישר עלכ:
שמן זיתך שלשה
שמנים יחצוינן הית

הראשון ראוי זך והן
ומנוישים מינחו דר
והכוות כהנים תמיד
מלילה ולילה כמו ו
עלת תמיד שמינה
אלון נוים אל יום
מרכת העצות שלמני
הזרוע שהמא קרוי
עבות ורטחיב ו
דרשוהו על מעשבו
שהוא עבות לל מרי

עלים ש השכנה שוה
בישר שעזן בדרך
שון מדרת חבוזמה
ומנוה היה מדשיל
ודה מסיים ישרך אתן
מערב ועד בקר שבך
אחנו שמיכה הרוויה
ומדת כל הלילה ושיעמו
חסרים הנ לון שמן
לל ע ון והן כדיין
ולולי כתקומת טבדת
ומדה זו הוקמה להן

המערכה הטהורה שהיא והב עהור
לא על עהדיה של מערה שומרה
ומדשנה תחילה מן הנמר ש ש
המערכת ש ש חלות המערכת היחת
השלחן הטהור של זהב טהור לא
על טהרו של שולחן שלא יקהסנשן
מגבהין זות הלחם מעל גבי השלח
השלחן: ונתת על המערכת על כל
אחת מה שתי מעבכות הנ שני
סיפי לבונה ולא קוין לל אחת:
והיתה הלבונה הזאת ללח
ואזכרה שאין מן הלחם לגבוה כלום
אלא הלבונה בלבד שמוסלקן אותן
כל שבת ושבת והיא לזכרון ללחם
שעל ידה הוא ללחם שכר ללחם מעלה
בקומץ שהוא מזכרה למנחה: ויצא בן
אשה ישר ומהיכן יצא לוי אמא
מעלוה יצא לבמה אמ מפרט של
מעלה יצא ליגלב ואמ בוסה השמר
ישרבון דרך המלך ואמ פת לחם
חייה כל יום שמא פת נטנת של
תשעה ימים בתמיה ומחשת א

ואמרה מבית דין שלמשה יצאו ומחוייב
מן ליעב יחלו בתוך מיחנה דן אמרו ל
מה עיבך לכאן אמ לחם ממות תיגר
אמרו ל איש על קמן מוחות ביזמלמס
כתי נסם לבית דין שלמשה
ויצאו מחוייב עד נבדו בן איש
מצרי הוא המצרי שהרג יסה
בעד בן ישר ולמד שעבדו
ומצן מחה על שמי המזמה
ואיש הישראלי ש זה שמעבו
שמיחה המעט אהל ורב

והיתה המערכה
הזאת של לחם
הבאו מן המנחה
בבלמוה הזאת
ומכלהן מוסב
על הלחם שהוא
לשון זכר: